

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 156/2463

นายสุขโจทก์ นายคง นายอ้อม นายแย นายมิ่ง นายโชติจำเลย นายแคลนนางอ้อม

ย่อ / หลักกฎหมาย

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้กรรมการตรวจฎีกาจำเลย อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ ข้าหลวงพิเศษโจทก์ฟ้องว่าเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๔๕๙ จำเลยรุกเข้ามาทำนาในที่ของโจทก์ซึ่ง เจ้าพนักงานได้ออกใบเหยียบย่ำให้โจทก์แล้ว เพนจำนวนนา ๔๐๐ ไร่ ที่ตำบลลาดบัวหลวง ขอให้ ขับไล่จำเลยออกจากที่ของโจทก์ ฯ จำเลยให้การต่อสู้กรรมสิทธิ์ว่าเป็นที่นาของจำเลย เจ้าพนักงาน ได้ออกใบเหยียบย่ำให้จำเลยแล้ว และคัดค้านว่าใบเหยียบย่ำของโจทก์ใช้ไม่ได้ เพราะอำเภอเสนา น้อย จังหวัดนครศรีอยุธยา ออกใบเหยียบย่ำให้โจทก์ ไม่ใช่ท้องที่ตำบลนี้ แต่ท้องที่ตำบลนี้อยู่ใน อำเภอจังหวัดนครปฐม ฯ พิจารณาได้ความว่าที่รายพิภาษหมายสี่เขียวตามแผนที่ในคดีนี้เดิมอยู่ใน เขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โจทก์ได้ขอจับจองแต่ปี พ.ศ.๒๔๕๗ นายอำเภอเสนาล้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยาได้ออกใบเหยียบย่ำให้โจทก์ ในใบเหยียบย่ำลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ.๒๔๕๙ โจทก์ได้เข้าทำนารายนี้มา แล้วกระทรวงมหาดไทยให้เจ้าพนักงานปักเขตแดนระหว่างจังหวัด พระนครศรีอยุธยา กับจังหวัดนครปฐมใหม่ ที่รายพิภาษนี้จึงอยู่ในจังหวัดนครปฐม จำเลยก็ได้ขอ จับจองที่นี้ต่อนายอำเภอ จังหวัดนครปฐม นายอำเภอได้ออกใบเหยียบย่ำให้จำเลย ใน ใบเหยียบย่ำของจำเลยลงวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๕๙ แต่ไม่ได้ความชัดว่าเจ้าพนักงานปักเขตต์ ให้ที่รายพิภาษนี้อยู่ในเขตจังหวัดนครปฐมแต่เมื่อใด ศาลมณฑลนครชัยศรีได้มีหนังสือถามไปยัง เจ้าพนักงานเกษตรมณฑลนครชัยศรี เจ้าพนักงานเกษตรมีหนังสือตอบมาว่าเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๘ เจ้าพนักงานเกษตรพร้อมด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐมไปตรวจท้องที่ เพื่อปักเขตแดนจังหวัด นครปฐมกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาครั้ง ๑ และได้ทราบมา ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม พร้อมด้วยข้าราชการกระทรวงมหาดไทยออกไปปักเขตแดนอีกครั้ง ๑ แต่เจ้าพนักงานเกษตรไม่ ได้ไปด้วย

คำพิพากษา

ได้ความดังนี้ศาลมณฑลนครชัยศรีฟังว่า เจ้าพนักงานได้ปักเขตต์ให้ที่พิภาษนี้อยู่ในเขตจังหวัด นครปฐมแต่ปี พ.ศ.๒๔๕๘ นายอำเภอจังหวัดพระนครศรีอยุธยาออกใบเหยียบย่ำให้โจทก์ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ.๒๔๕๙ นั้นใช้ไม่ได้ เพราะผิดท้องที่ เท่ากับโจทก์ทำนามือเปล่า ในฟ้องโจทก์ กล่าวว่าจำเลยรุกเข้ามาทำนาเดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๔๕๙ แต่โจทก์ยื่นฟ้องวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๖๐ เห็นว่าโจทก์ทอดทิ้งที่รายนี้เกินกว่า ๑ ปีขาดกรรมสิทธิ์แล้ว จึงพิพากษายกฟ้องโจทก์ ฯ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษฟังว่า นายอำเภอจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ออก ใบเหยียบย่ำให้โจทก์นั้นใช้ได้ตามกฎหมาย โจทก์มาฟ้องจำเลยยังไม่ขาดอายุใบเหยียบย่ำ การที่ นายอำเภอนครปฐมออกใบเหยียบย่ำให้จำเลยภายหลังใบเหยียบย่ำของโจทก์ใบเหยียบย่ำของ จำเลยทับที่โจทก์ใช้ไม่ได้ จึงพิพากษาให้ขับไล่นายคง นายแย นายมิ่ง นายอ้อม นายโชติออกจากที่ โจทก์ตามแผนที่หมายสี่เขียว ส่วนนายแคลน นางอ้อมนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องในที่รายพิภาษนี้ ให้ยกข้อหา ของโจทก์ที่ฟ้องนายแคลน นางอ้อมเสีย ฯ นายคง นายแย นายมิ่ง นายอ้อม นายโชติทูลเกล้า ฯ ถวาย ฎีกาอ้างเหตุว่า นายอำเภอจังหวัดพระนครศรีอยุธยาออกใบเหยียบย่ำให้โจทก์เมื่อมีรายพิภาษนี้อยู่

ในจังหวัดนครปฐมแล้ว ใบเหี้ยบย่ำของโจทก์เป็นอันใช้ได้ ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ตรวจสอบสำนวนเรื่องนี้ ได้เห็นว่าเมื่อเวลาโจทก์ของจำเลยที่รายนี้ ๆ ยังอยู่ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งขุนบริรักษ์เสนาชั้นร นายอำเภอจังหวัดพระนครศรีอยุธยามาเป็นพยานเบิกความว่า ได้ออกใบเหี้ยบย่ำให้โจทก์โดยถูกต้องแล้ว จำเลยไม่มีพยานมาแสดงว่านายอำเภอได้ออกใบเหี้ยบย่ำให้โจทก์โดยกระทำผิดอย่างใด ข้อที่ศาลสมณฑลนครชัยศรีฟังหนังสือของเจ้าพนักงานเกษตรว่า ไปตรวจท้องที่เพื่อปักเขตแดนระหว่างจังหวัดนครปฐมกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่ปี พ.ศ.๒๔๕๕ นั้น จะหมายความว่าที่พิพาทนี้อยู่ในเขตจังหวัดนครปฐมแต่ปี พ.ศ.๒๔๕๕ ไม่ได้ จึงคงฟังว่านายอำเภอจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ออกใบเหี้ยบย่ำให้โจทก์โดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ทั้งโจทก์ได้เข้ามาทำนารายนี้มาก่อนจำเลย ตามพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ร.ศ.๑๒๗ มาตรา ๖๒ ใบเหี้ยบย่ำให้มีอายุ ๒ ปีในคดีนี้นับแต่วันที่จำเลยรุกเข้ามาทำนาจนถึงวันโจทก์มาฟ้องจำเลยไม่ถึง ๒ ปี ยังหาขาดอายุใบเหี้ยบย่ำไม่ ศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษพิพากษาให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ของโจทก์ ตามแผนที่หมายสี่เหลี่ยมนั้นชอบแล้ว ให้ยกฎีกาจำเลยเสีย ให้จำเลยเสียค่าทนายให้โจทก์ในชั้นฎีกานี้ ๕๐ บาท ฯ วันที่ ๒ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

องค์คณะ

พระยาพิชารณาปฤชามาตย์ · พระยาฤทธิพิทักษ์ · พระยาสุรสีห์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/156/2463>